

* * *

יוסי גמזו העורב והאורב...

כחצות ליל קר וסער, בסרקזם חד כתער
בין דפי החנמון ששמו הוא "ישראל היום"
נצנצה בדרך קריטית מרגלית דן מרגליתית
בה השנה מר אהוד אולמרט לאותו עורב אים
שיצר מר אדגר אלן פו בטונס שירי נרהב
לא עכשיו וגם לא פה כי אם מזמן ובארה"ב
אך מדת האקטואליה שנשא הוא בכפו
מפתיעה היתה לבטח גם את אדגר אלן פו.

ועורב זה שבלי הרף כאן הנה אורב לטרף
לשורות מקטרגיו בפרקליטות ובצבור
נסתבר כי הוא אורב פה גם למי שכבר ערב פה
לשלומו שנים רבות גם בשתיקה גם בדבור
וכפיות-טובה איננה מהנה כלל תרופת-מנע
להפוך הקערה על פיה כפי שכבר סוף-סוף
מתגלה – הפלא ופלא – דוקא בימים האלה
כשהגברת הנבגדת עתידה סודות לחשוף.

כי אותו טפול חזק הן לא פסח על שולה זקן
שהעידה בלי לאות כי העורב עוטה השחור
הוא יונה צחורה כשילג עם עבר צלול כפולג
ומצפון של למ"ד וי"ו וניק שכלו צחר מצחר
עד שגם ממה תרזה למשמע מעלליו
אין ספק שלא העזה להשוות עצמה אליו
כי שום איש שעה שלחץ המקטרגים גבר
לא שכב כף על גדר למען בוס לשעבר.

היא נצלה ממש כל צ'אנס כי הן במעטפות טלנסקי
הן ב"הולילנד" והן ב"ראשונטורס" אותו כבסה
וגלתה נאמנות לו תוך יחוס מהימנות לו
עד שמשועל ערום הפך לפתע לכבשה
ורקדה סביב מדורת הל"ג באולמרט כי אכפת
לה הנה למחות כל פתם של שבוש הליך משפט
כי מלאכתם של צדיקים (בפרט של צדיקים גמורים)
נעשית, כפי שכתוב, על ידיהם של אחרים.

עד שפתע הדיאטה נשתנתה וממופלטה
נהפך הבוס אליה לחזרת ומרור
ובמקום תודות לומר לה גם בגד בה, גם המר לה
כשבלי סכר שת בה בלכר פרקליטו שמות-גנאי בצרור
עד כי שולה שהקשו לה את חיייה וגדשו לה
את סאת מררוחיה נחלצה סוף-סוף לגמר
עם סבלות פקיעת הטאיר ששחק תפקיד של פראיר
ובלשון עורבו של פו אמרה לאולמרט: ...Nevermore

